

[Carsten Raft.]

Paa Grundlag af de militære Myndigheders Instruks har samtlige Landets Politimestre udarbejdet Mørkelægningsplaner for deres Byer. Alt er klart til Mørkelægningsøvelser, men Indenrigsministeren siger nej. Varslingssystemet er forberedt, Sirenevarslingen er valgt som det eneste mulige over for Publikum, men før Installationen af Systemet kan ske, maa det selvfølgelig prøves. I København var Sirenerne stillet til Disposition, Hundreder af Observatører var klar over hele Byen, men ifølge Oplysninger i „Nationaltidende“ sagde Indenrigsministeren nej — efter Sigende med den Motivering, at Befolkningen ikke maatte skræmmes. Vi maa vist ønske, at Idyllen maa blive ved i dette Land og dets Befolknings Nerver aldrig blive sat paa en haardere Prøve, at Befolkningen aldrig maa blive mere skræmt, end den kan blive ved Sireneøvelser, der er tilbørligt forberedt i Pressen i Forvejen.

Luftværnsforeningen behøver heller ikke at være ked af sit Arbejde. Det er lykkedes at forene alle Partier og Klasser til et godt Samarbejde inden for Foreningens Rammer. Der er samlet en Kapital paa 600 000 Kr., der bl. a. er anvendt til Grundlæggelse af de Materieldepoter, som det ogsaa var Indenrigsministeriets Opgave at sørge for. Foreningen har uddannet 500 Instruktører og 1 400 Samaritter, og de dygtigste Teknikere er knyttet til Specialafdelinger, hvis Arbejde i Virkeligheden skulde udføres af Ministeriet. Foreningen er klar til en effektiv Oplysningstjeneste gennem Artikler og Foredragsserier, men foreløbig er Oplysningsvirksomheden holdt privat og inden for meget snævre Rammer, fordi saadan vil Indenrigsministeriet have det.

Situationen er i Virkeligheden den, at alle venter paa, at Ministeren skal sætte Tingene i Gang, og Ministeren selv siger, at han venter paa Luftværnsplanerne fra A-Byerne — det vil sige de største og mest udsatte Byer —, som han har forlangt. Naar de er kommet, vil det ske. Nu er det imidlertid utvivlsomt den højtærede Ministers egen Skyld, naar Planerne ikke er kommet endnu. I andre Lande oprettede man et specielt Luftværnskontor i Ministeriet eller indskød som Mellemed et særligt

Luftværnsraad. Her i Landet er Arbejdet overladt til tilfældige Embedsmænd i Ministeriet, der har nok at gøre i Forvejen. I andre Lande udarbejdede Ministeriet først udførlige Instruks og fast formulerede Krav, og paa det Grundlag bad man Kommunerne lave Luftplaner. Her i Landet fik Kommunerne kun Gaskommissionens Betænkning. Nu har jeg stor Respekt for de udmærkede Mænd, der sad i Gaskommissionen, og jeg tror, det alene var beundringsværdigt, at man overhovedet fik en Betænkning ud af det, saa uensartede Anskuelser der nu engang sad sammen i den Komité. Men det var en Betænkning, det var et Referat af en Diskussion, der kom ud af det, og ikke en Vejledning, ikke en fast Instruks. Det giver sig alene Udtryk i det Sprog, der benyttes: Det maa anses for ønskeligt, det er utvivlsomt, der peges paa, det maa anses for rimeligt — ja, dette er et Udpluk fra et Stykke paa 10 Linier.

De ærede Medlemmer vil ogsaa huske Instruksen for, hvorledes man skulde søge Dækning under et Bombardement. Var det Sprængbomber, skulde man gaa i Kælderen, var det Gasbomber, skulde man gaa paa fjerde Sal, men i øvrigt trøstede Kommissionen med, at det var som Regel baade Gas- og Sprængbomber paa een Gang. Nu er disse Forhold afklarede. Gasbombarde-menter har vist sig at være sjældne, og Kælderen er det rigtige Sted, naar der da er stivet af. Men heller ikke den Erfaring har Kommunalmændene faaet at vide. Derfor varer det saa længe med Indsendelsen, og naar Planerne engang kommer, vil de være en broget Mosaik, som først skal ordnes.

Desuden har Ministeren forsømt at sætte Regler for Myndighedsfordelingen, og naar de københavnske Planer, som vistnok er meget omfattende og dygtigt udarbejdede, endnu ligger i Kommunalbestyrelsen, skyldes det efter forskellige Udsagn, at Kompetencespørgsmaalene ikke kan komme i Orden. I andre Lande har man som Regel lagt den øverste Myndighed hos Politimesteren, eventuelt Rigspolitichefen, og det er muligt, at man ogsaa herhjemme vil anse det for den bedste Ordning. Efter Retsplejeloven er det Politiets Opgave at sørge for Ro, Orden og Sikkerhed, og det er netop ogsaa det passive Luftværns første Opgave.